

Referat fra møte i Kringkastingsrådet 08.11.07

Kjellaug Nakkim ledet møtet, som ble holdt i møterom 7/8 i Radiohuset på Marienlyst.

Publisert: 13/12-2007 14:39

Dagsorden:

09.00 Avspilling

09.30 NRK P3 – en presentasjon
Ved kanalsjef Marius Lillelien

11.00 Livssynsprogram i et flerreligiøst samfunn
Innledning ved redaksjonssjef Petter Myhr

12.15 Lunsj

13.00 Programdrøfting
Programdirektørens orienteringer
Kringkastingssjefen informerer
Eventuelt

Til stede fra rådet:

Jon Olav Alstad
Hallgrim Berg
Grethe Fossli
Grethe G. Fossum
Finn Egil Holm
Øyvind Håbrekke
Kristin Jensen
Paul Leer-Salvesen
Sara Marja Magga
Kjellaug Nakkim
Steinar Ness
Afshan Rafiq

Til stede fra NRK:

Kringkastingssjef Hans -Tore Bjerkaas
Kringkasterdirektør Annika Bjørnstad
Radiosjef Øyvind Vasaasen
Programdirektør Tormod Kjensjord
P3-sjef Marius Lillelien
Prosjektsjef Barbara Jahn
Redaksjonssjef Petter Myhr
Prosjektsjef Yngvil Kiran
Prosjektleder Ales Ree

Til stede fra sekretariatet:

Rådssekretær Leif Stavik

NRK P3 – en presentasjon

- Jeg vil begynne med å takke for at vi får komme hit og presentere P3 i hele sin bredde og ikke bare enkelthetene i P3, som vi har gjort ved noen anledninger. P3 gjør en bredere jobb enn vi har framstått som. Hovedutfordringen er å nå de unge lytterne og få dem til å bli NRK-brukere, og da ikke bare når det gjelder radio. P3 er noe av det vi har lykkes aller best med, sa radiosjef Øyvind Vasaasen før kanalsjef Marius Lillelien slapp til med sin innledning.

- Jeg er glad for å komme hit uten at det er innklagede saker, sa Marius Lillelien. – P3 spekulerer ikke i å bli innkalt til Kringkastingrådet. Vi ønsker ikke å komme hit med saker vi må beklage. Norge var et av de siste landene i Europa som fikk en riksdekkende musikkkanal for ungdom. Vi hadde enkeltstående tilbud, men ikke et helhetlig kanaltilbud. Resultatet ble at unge flyktet massivt til nærradioene.

Trekanalradioen var et av de mest vellykkede grepene i kringkastingens historie, sa Marius Lillelien i sin innledning. - Skal vi uttrykke P3s sjel i en setning, er det "å gjøre det ukjente kjent". Å gi publikum musikk de ikke visste de likte og å være fødselshjelp for den norske musikkscenen. P3 er også den største talentfabrikken i medie-Norge. P3 lager flinke programskapere fordi vi gir dem tillit, frihet og mye sendetid, sa Lillelien. Han redegjorde for innholdet i P3, som kjennetegnes ved musikk, mening og moro.

- Når man jobber med å forandre oppfatningen av hva folk synes er morsomt, er det sånn at man noen ganger trækker feil. Det er ikke alltid du vet hvor grensa går før du står på den. Derfor har vi i høst hatt et stort prosjekt hvor vi har jobbet med meninger, verdier og virkemidler. Dette samles i en bok som går i trykken i disse dager og som deles ut til alle som jobber i P3. Målet med dette er ikke å bli snillere, men å bli bedre. Og målet er at neste gang noen fra P3 er her i rådet er det for å forsvare en sak og ikke beklage den, sa Marius Lillelien. Se for øvrig vedlagte presentasjon.

- Det er bra vi får denne typen orientering om P3-konseptet og ikke bare klagesaker. Når det gjelder musikkprofil, vil jeg støtte P3. Det er ingen menneskerett for plateselskapene å få spilt mainstream-artistene sine på P3. Det er bra at P3 fortsatt står oppreist når det gjelder musikk. Det vi har fått her i dag er sånn P3 bør fremstå. Når det gjelder det som dreier seg om humor og satire, håper jeg at P3 legger vekt på punktet som ble presentert om at "P3 skaper ikke ofre", sa Finn Egil Holm.

- Jeg har hørt litt på Osenbanden, og det synes jeg er virkelig ålreit, sa Kjellaug Nakkim. – Så det er ikke bare negativt på P3, men dere trår ofte feil når det gjelder humor og satire. Hvordan er opplegget rundt disse programmene, hvordan jobber man fram slike programmer, og hvilke kriterier legger man til grunn? spurte hun.

- En fordel med at det har vært P3-saker i rådet, er at flere av oss har fulgt kanalen tettere. Og det er bra. Her er det mye bra, og jeg er fornøyd med det første punktet i de nye retningslinjene. Men hva legger dere i "offer"? Her er det vel for eksempel forskjell på maktpersoner og andre? spurte Paul Leer-Salvesen.

- Når det gjelder aktualitets- og debattstoff, synes jeg det er bra at man evner å popularisere den type stoff for unge lyttere, sa Øyvind Håbrekke. – Samtidig er det mye intellektuelt orientert ungdom rundt omkring som er samfunnsengasjert. Gjør man noe for å treffe den målgruppa, for å løfte fram spennende ungdomspolitiske debatter? spurte han.

- Å gjøre det ukjente kjent er en vanskelig øvelse. Hvordan klarer dere å få tak i menneskene? Hvordan rekrutterer dere? spurte Grethe Fossum.

- Det er fortsatt ganske oppsiktsvekkende at P3 innenfor rammen av en allmenkringkaster klarer det de klarer. De lykkes veldig godt, sa Jon Olav Alstad. – Hvilken markedsandel har egentlig P3? spurte Kjellaug Nakkim.

- P3 er Norges tredje største radiokanal med over 450 000 lyttere hver dag, ca 5 % av radiomarkedet. Når det gjelder det ungdomspolitiske, finnes mye av det i Osenbanden. Det er ikke sånn at alle debatter populariseres. Det er et stoffområde som P3 ikke kommer til å satse mindre på fremover. NRK skal fokusere på samfunnsoppdraget, og det gjelder også P3. Når det gjelder rekruttering, er det en blanding av folk fra journalisthøyskolen i Volda og Westerdahls i Oslo, og endel fra lokalradio og lokalavismiljøer. Så til dette med "offerskapende" programvirksomhet. Vi skiller mellom å sparke oppover og nedover i P3, sa Marius Lillelien.

- Vi rekrutterer også fra teater og stand up-miljøer, og fra flaks og tilfeldigheter, ja, at folk får prøve seg, supplerte prosjektsjef Barbara Jahn. – Det er umulig å lage en stillingsbeskrivelse for de som lager disse programmene. De får en viss opplæring i journalistiske kjøreregler, vi evaluerer mye og gjør grundig arbeid før et program går på lufta.

- Programmene blir fortløpende evaluert. Med 18 timer direkteendt radio i døgnet er det sånn at alt som

sies er umulig å gjennomgå på forhånd. Men vi har jobbet mye med å bedre rutinen og senke terskelen for når en programleder skal gå til sin nærmeste sjef for å diskutere saker på forhånd, sa Marius Lillelien.

- Det er vanskelig å ha en objektiv definisjon på hva som er overtramp, yngre mennesker vil definere det annerledes enn oss i dette rommet. Jeg vil forsvare vår rett til å få lov til å prøve, sa Barbara Jahn. – Vi skal hovedsaklig sparke oppover og med en hensikt.

- Det er ganske stor forskjell i språkbruken blant unge mennesker og den voksne delen av befolkningen. At unge helt ned i tiårsalderen omtaler hverandre i stygge vendinger, er vanlig. Det er en utfordring for P3, sa Marius Lillelien.

- Hvordan forholder dere dere til "kebab-norsk"? De jeg har hørt, er velartikulerte, sa Kjellaug Nakkim.

- Det er mest østlandsk man hører på P3. På P3 skal man snakke den dialekten som er naturlig for en. Kebab-norsk er ikke noe vi tilstreber, men det kommer med medarbeidere som bruker det. Det samme gjelder slang og også enkelte banneord. Vi vil ikke gripe for mye inn i måten folk snakker på, sa Barbara Jahn. – Jeg skulle gjerne hatt mer av kebab-norsk på P3, språkutviklingen bør gjenspeiles på P3, sa Marius Lillelien. – Vi burde ha flere med innvandrerbakgrunn i P3.

- Hvordan tenker dere om at ungdom lever i forskjellige virkeligheter, samtidig som dere skaper en felles virkelighet? spurte Paul Leer-Salvesen. – Og hvordan tenker dere om livssyn og religion? Fanger dere opp feks. festivaler som Skjærgårdsgospel som har flere deltakere enn Quartfestivalen?

- Hvordan ser P3 på sin rolle som brobygger og kulturformidler i forhold til unge med flerkulturell bakgrunn? spurte Afshan Rafiq.

- Jeg synes P3 er vellykket når det gjelder sjangermangfold, og dere har en fin misjon når det gjelder å sende variert musikk. Når det gjelder meningsdelen, er det bra å ta opp ideologiske spørsmål på den måten dere gjorde i innslaget om frihandel istedenfor rene partipolitiske tema som ofte blir populistiske, sa Hallgrim Berg. – Det jeg oppfatter som humor ikke er sammenfallende med en god del av det jeg hører på P3. Det å utfordre, forandre – humor bør være godlynt, hvorfor skal man absolutt sparke noen? Jeg synes f.eks. ikke lytehumor er særlig intelligent. Er det nødvendig?

- P3 er veldig viktig for NRKs løsning av allmennkringkastingsoppdraget, sa Hans- Tore Bjerkaas. – To av pillarene i den nye plakaten er nyskaping og appell til alle aldersgrupper. Den målgruppa P3 har er den kommersielt mest interessante. Den blir bombardert med kommersielle tilbud. P3 er faktisk en frisoner der lytterne ikke betraktes som forbrukere, men som borgere. Dette er helt i kjernen av det NRK skal gjøre som allmennkringkaster.

- Dere orienterer på en ryddig og reflektert måte, sa Steinar Ness. – Det skjer en utvikling i språkbruk blant ungdom. Litt mer om hva dere tenker?

- Vi har et bevisst forhold til at ungdom lever i forskjellige virkeligheter. P3 lages i Oslo og Trondheim. Vi er for lite til stede i andre byer, men vi etterstreber å innhente kilder fra hele landet, sa Marius Lillelien. – Dette er det viktig å være bevisst på. Det samme gjelder i forhold til P3s rolle som brobygger. Jeg tror det knapt nok finnes en medarbeider i P3 som ikke ønsker å bidra til det. Vi har diskutert konsepter rundt dette, men det kan bli i overkant politisk korrekt. Men en generell grunnholdning er at vi er positive til dette. Når det gjelder forskjellige musikkulturer, har vi et hull i gospel-dekningen. Vi vurderte Skjærgårdsgospel og var nær ved å dekke det, men kom til at det var mer et sosiologisk fenomen enn et musikk-fenomen. Men vi skulle gjerne dekket mer av dette, med vekt på fenomenet mer enn musikken. Når det gjelder humor, spesielt ny humor, er ikke poenget å provosere for provokasjonens skyld, men man er nødt til å utvikle humoren. Hvis ikke vil humoren stagnere og slutte å være morsom. Derfor prøver vi å finne nye ting som kan være morsomt. Men da må man også røre ved noen tabuer.

- Det er vanskelig å diskutere hva som er morsomt, supplerte Barbara Jahn, og fortsatte: – Når vi slipper inn brukerne på nettsidene, er det klart at redaktøransvaret blir en krevende oppgave. Dette utfordrer redaktørrollen på en helt ny måte, så dette diskuterer vi mye.

- Det mest bemerkelsesverdige med P3 gjennom åra, er at oppslutningen har vært stabil, sa Tormod Kjensjord. – Her har NRK truffet med en grunnide som har vist seg å være holdbar. Men vi har ikke alltid klart å massere inn presseetikken godt nok i de rå talentene vi ønsker å ha på lufta. Og da kan det gå

galt noen ganger. Men det viktigste spørsmålet vi skal stille når vi rekrutterer humorfolk, er om vedkommende er morsom – så får vi pøse inn Vær varsom-plakaten etterhvert, sa han.

- Direkteprogrammer er noe av det vanskeligste- når det er opptak kan man jo luke ut ting. Hvor mye går direkte? spurte Kjellaug Nakkim. – To tredjedeler. Men også i en direktesending kan vi gjøre intervjuene i opptak hvis vi er redd for at det kan gå galt på direkten. Marianne Aulie-intervjuet kunne stått seg på dette, svarte Marius Lillelien.

- Det er lett å vurdere enkeltinnslag – det som er verre er å vurdere om all humor skal være godlynt eller ikke? Godtar vi at kvinner kalles horer i våre programmer? Dette er noen av utfordringene, sa Paul Leer-Salvesen. – Hvis all humor skal være godlynt, rammer man mye av NRKs humor. Humor kan f.eks. være svart.

- Det jeg reagerer på er at folk blir hengt ut med navn, eller at du føler at det ligger en agg i humoren. Dette er en vanskelig balansegang, men å lage moro med utseende er unødvendig sårende, svarte Hallgrim Berg.

- Finnes det noen kodeks for språkbruk i NRK? Er det noen ord man ikke tillater? spurte Grethe Fossum. – NRK må reflektere språket som brukes på gater og torg, men vi har en språkpolitikk. Det er et stort skille mellom ord som blir brukt av en programleder og det som brukes innenfor en sketsj-kontekst, svarte Marius Lillelien. – Humordiskusjonen er vanskelig. Latteren er sjefen, sier Harald Eia. Det er en god oppsummering. – Utvikling har nødvendigvis foregått på lufta på direkten, det er et kjennetegn ved P3. Herreavdelingen startet i P3. Ting utvikler seg på lufta, og da er risikoen litt større. Den er vi nødt til å ta. Når det gjelder språk, er språk ungdommens identitet. Her er det en balanse, vi skal ikke heller overta det flateste gatespråket, sa Tormod Kjensjord.

- NRK har en forpliktelse overfor det norske språket, jeg ser at det utvikler seg økt bruk av engelsk, f.eks. i musikkintervjuer. Er det en riktig utvikling? Burde man oversette mer? spurte Kjellaug Nakkim.

Livssynsprogram i et flerreligiøst samfunn

- Tidligere var religion er tilnærmet svart/hvitt-spørsmål. Dette har forandret seg – "tror du på Gud?" er et vidt og nokså upresist spørsmål. Det er formulert som om det ikke finnes andre tradisjoner, men det gjør det jo, sa redaksjonssjef Petter Myhr i sin innledning. Han la i sin innledning stor vekt på det store mangfoldet av trosretninger og livssynssamfunn i Norge i dag.

- Den første overføringen av gudstjeneste på norsk radio skjedde i 1924, og siden har den vært sendt hver søndag. Vi har 480 000 lyttere i snitt hver søndag, sa Myhr og redegjorde videre for utviklingen av det religiøse innholdet i NRK radio og TV. Disse programmene har stor oppslutning også i dag.

- Vi har flere programmer med journalistisk tilnærming til religion, mens vi kun har forkynnende programmer innen kristendommen. Mange er kritiske til dette, og det forstår jeg. Det kristne monopolet bør oppheves – enten ved å slippe til flere, eller ved å fjerne all forkynnelse. Mange hevder at det ikke kan være en allmennkringkasteroppgave å levere forkynnende programmer. Jeg er ikke enig. Religionens betydning er økende i vår del av verden. Vi skal også gi folk åndelige opplevelser. Vi kan ikke bare snakke om religion, vi må vise religion i praksis, sa Petter Myhr. – I den nye allmennkringkasterplakaten står det at NRK skal gjenspeile Norges religiøse arv og det religiøse mangfoldet i dagens samfunn. Det synes jeg er en god setning. Både Danmark, Sverige og Storbritannia har sluppet til andre trosretninger med forkynning, og dette må også NRK kunne tilby.

- Habermas tok i en bok oppgjør med det europeiske synspunktet om at religion er en privatsak. Vi må innse at religion er en del av det offentlige rom og den offentlige samtalen, sa Paul Leer-Salvesen i sitt forberedte innlegg. – Det er en viktig del av NRKs samfunnsoppdrag å dekke dette. Det er to typer programmer man kan sende – forkynnende programmer, som jeg mener NRK må fortsette med – men det kristne monopolet må brytes. NRK har den største utfordringen når det gjelder den journalistiske dekningen av religion og etikk. Der er dere ikke gode nok. Dette bør løftes fram i god sendetid også i fjernsynet. Dere har ikke klart å skape unge, nye programprofiler på dette feltet, mente han. – Religionsmøter er også viktig – de viktigste møtene skjer i parforholdene. De skulle jeg gjerne sett dekket bedre journalistisk. En annen ting er at den katolske kirke er nesten usynlig, til tross for at den er det nest største trossamfunnet. Og til slutt – ikke formater programmene utfra statistikken, men let etter

de overgripende, viktige spørsmålene, på tvers av de religiøse båsene. Og lag programmer om døden, sa Paul Leer-Salvesen.

- Jeg er skeptisk når det gjelder forkynnelse i NRK, sa Finn Egil Holm. – Jeg synes ikke det er en menneskerett at ulike religiøse oppfatninger skal være en del av NRKs sendeprogram. Og hvis man fortsatt skal ha forkynnelse av det kristne, må man også tillate andre religiøse grupper. Det jeg savner, er flere programkonsepter med journalistisk dekning. Men jeg er svært skeptisk til at det fortsatt skal forekomme forkynnelse i NRKs sendinger. Når det gjelder morgenandakten, bryter den av en ellers helhetlig sending som distriktskontorene har ansvaret for. Dette er etter min mening et klart brekk som er helt unaturlig – det er helt spesielt at den skal legges inn i en distriktsflate som dreier seg om helt andre ting. Men jeg sier ja takk til flere journalistiske programmer om disse tingene, sa han.

- Det er to sider av denne debatten – det er viktig å ha programmer for folk som ikke har muligheten til å gå i kirken. Men det viktigste er det "å forstå". Derfor er jeg enig i at man skal slippe til flere, sa Grethe Fosslie. – Det å ha mulighet til å høre på andre typer forkynnelse, gjør at man blir mer opplyst om andre religioner. Jeg er også enig med Paul Leer-Salvesen i at det er for lite journalistisk dekning. Dette har også noe med å forstå å gjøre.

- Som KrF-er representerer jeg et parti som forsvarer det kristne innslaget i NRKs virksomhet, sa Øyvind Håbrekke. – Jeg er enig i innledningen til Petter Myhr og tror det er viktig i den virkeligheten vi lever i, å la de ulike stemmene høres – som forkynnelse. Både flere religioner, og innenfor hver enkelt religion. Samtidig er det viktig at NRK med sin unike rolle ikke opererer i et historisk vakuum. NRK må løfte fram den norske kulturarven med den sterke kristne tradisjonen den har og gi den dens rettmessige plass, sa han. – Mangfold er som en mosaikk – de ulike fargene må komme fram. Mangfold uten kulturell identitet er meningsløst. Å løfte fram den kristne kulturarven er med på å gi oss en trygghet for å møte mangfoldet. Slipp til forkynnelsen, jeg håper ikke NRK blir reservert i forhold til åndelige spørsmål og forkynnelse. Men det er også et stort forbedringspotensiale når det gjelder den journalistiske dekningen. Jeg blir ofte oppgitt av "mann på månen"-dekningen i dekningen av religion – at religion er noe rart. Man er kommet mye lengre på radio enn på TV. Også distriktskontorene må tas mer aktivt i bruk, sa Øyvind Håbrekke.

- Det kristne monopolet i NRK må brytes, sa Grethe Fossum. – At religion er en privatsak, er jeg ikke enig i. Forkynnelse i det offentlige rom kan avmystifisere religionen. De grunnleggende verdiene er ganske like i ulike religioner. Det er den beste integreringspolitikken vi kan ha. Og forkynnelsen må foregå på norsk.

- Vi har et samlet tilbud der vi har en stor utfordring i å speile det samfunnet vi har, samtidig som vi tar vare på kulturarven, sa kringkasterdirektør Annika Bjørnstad, som også trakk fram Migrapolis som et godt program som dekker religion journalistisk. – Vi vurderer hvordan vi skal løse denne kabalen framover, både når det gjelder forkynnelse og det journalistiske, sa hun.

- Det er viktig at NRK gjenspeiler den religiøse arven, men også alle de andre religionene som finnes i Norge, sa Afshan Rafiq. – Jeg tror det er viktig at man tenker godt gjennom hvordan man vil formidle, hva man vil formidle, og hvem som skal formidle. Dette er et vanskelig felt, mange har et nært forhold til religion. Måten det blir presentert på, kan være provoserende hvis man ikke er enige. Det viktigste er at programmene er informative, opplysende og nøytrale. NRKs rolle i det flerreligiøse Norge må være brobygger og kunnskapsformidler, sa Rafiq.

- Det er viktig at vi hører hva religionene er, ikke bare om dem. Det må være et glimrende utgangspunkt for dialog og integrering, sa Hallgrim Berg. – Jeg har aldri forstått hvorfor vi skal være så redde for å snakke om den religionen som dominerer og den kulturarven den bærer med seg, sa Hallgrim Berg. – Når det gjelder andakten kl 08.18, synes jeg det er et fint holdepunkt og en fin mulighet til å løfte blikket innimellom alt lokalpratet. Samtidig tror jeg at distriktskontorene synes de kan slippe av med god samvittighet fordi religion og livssyn ivaretas sentralt. Det kunne være en god ide at de også prioriterer religion og livssyn.

- NRK kan fortsette å sende gudstjeneste og andakt. Når det gjelder andakten om morgenen, veksler jo disse sendingene systematisk mellom nasjonale og lokale sendinger, så dette synes jeg er uproblematisk, sa Steinar Ness.

- Vi kan bli bedre, vi jobber med det og tenker ganske samstemt om disse tingene. Jeg er enig i at det også er viktig å vise fram mangfoldet innenfor religionene. Vi ønsker å drive forsonende journalistikk, sa Petter Myhr.

- Den lutherske tradisjonen er veldig verbal. Hvis dette monopolet skal brytes, får NRK mange spennende utfordringer når det gjelder å dekke de ulike religiøse seremoniene, sa Paul Leer-Salvesen.

Programdrøfting

Klage på programmet "Tilbake til 1994" og behandlingen av EU-saken.

- Det viktigste er at dette ikke er en dokumentar om EU-kampen, men en underholdende, subjektiv mimreserie om vår nære historie. Vi har i snitt 12-16 saker, og tre gjester. Det er viktig at disse representerer en stor bredde når det gjelder både geografisk tilhørighet, kjønn og alder. Det er også viktig med bredde i begivenhetene. Vi valgte å fortelle taperens historie, og valgte Turid Birkeland som profilert ja-person. Vi synes vi viser et ganske balansert bilde av den emosjonelle stemningen under EU-kampen, sa prosjektleder Ales Ree. – Vi gir Nei til EU rett i at dette er en skjev framstilling av EU-kampen, men i dette programformatet er sikkert 70 % av sakene ubalanserte. Dette er subjektiv historiefortelling.

- "Tilbake til"-seriene har blitt en av kulturavdelingens største suksesser de siste årene, sa Yngvil Kiran. – Vi tror det er fordi vi har laget et selvhøytidelig underholdningsprogram. Vi skal humre av oss selv i dette programmet, og det forutsetter en viss grad av subjektivitet. Det er ikke bygget på en 100 % balansert framstilling. Dette er heller ikke "sannheten" om 1994. Gjestenes personlige synsinger taler for seg selv. Slik sett er subjektivitet noe av det mest objektive jeg kan tenke meg. Med en balansert redigering ville denne type program være umulig å lage. Det er mange politiske saker som blir berørt i disse programmene. Skulle vi etterstrebet balanse, måtte vi hatt minst 30 gjester i hvert program. En del saker vil alltid kunne oppleves som skjevt fremstilt av en eller annen part, sa Yngvil Kiran.

- Dette er utvilsomt en subjektiv og ensidig framstilling. Det kan påstås at dette er morsomt og har underholdningsverdi og at det bare er humørløse og selvopptatte som ser grunn til å reagere. Når jeg velger å kritisere dette innslaget, er det fordi det bygger opp om alle mytene som ja-sida hver dag siden 1994 har prøvd å skape. Hvis man skal fortelle taperens historie, er det påfallende at man velger den saken der taperne var det politiske, journalistiske og økonomiske establishment i Norge, sa Steinar Ness. – Man tegner her et bilde av at nei-folk var egoistiske, selvgode og uopplyste. Det er vanskelig å kjenne seg igjen i dette bildet. Det handler om symbolbruk, valg av personer og tilnæringsmåter. Hvis man skulle finne noen som representerte de egentlige taperne, kunne man invitert Karl Glad, Gro Harlem Brundtland eller redaktøren i VG, og ikke en typisk representant for en nei-velger, altså en kvinne rundt 40, mente Steinar Ness. - Jeg skjønner folk mener dette var i overkant av hva som er morsomt. Dette er viktig fordi denne mytebaserte historiefortellinga legger grunnlaget for de journalistiske spørsmålene som stilles i EU-debatten.

- Jeg synes programmet er vedig bra. Denne delen tok 4 minutter av et program på over 30 , sa Grethe Fosslie. – Jeg synes ikke det er grunn til å klage på dette. Dette er et subjektivt mimreprogram-kommentarene får stå for gjestenes regning.

- Ness framstiller viktige synspunkter, sa Paul Leer-Salvesen. – Men jeg klarer ikke å anvende disse på dette programmet. Vi kan ikke forlange samme balanse her som i nyhets- og aktualitetsprogrammer. Det ville drept konseptet. Man skal ikke stoppe enkeltpersoner i et underholdningsprogram som viser oss sine myter, sa han.

- Det er tydelig at EU fortsatt engasjerer. Dette må vurderes utfra konseptet. Men det er likevel en underlig journalistisk vurdering - at taperne skal slippe til. Dette er tross alt det politiske establishment, og jeg forstår hvorfor noen reagerer, sa Finn Egil Holm.

- At man er uenig i innholdet betyr ikke dermed at man må avvise sjangeren, sa Grethe Fossum. – Men man kan velge hvilke myter man vil videreføre. At hatske utsagn fra den ene siden får dominere, blir feil. Man viderefører fordommer. Jeg synes at klagen er helt berettiget, sa hun.

- For meg brakte dette fram gode minner om nei-kampen, sa Jon Olav Alstad. – Jeg mener denne klagen ikke er berettiget.

- Jeg ser at EU-saken engasjerer utrolig mye. Som et underholdningsprogram var dette ganske morsomt. Det er fornøydlig at man ser ikke fullt så gravlavorlig på alvorlige ting, sa Kjellaug Nakkim.

- Det er ingen som krever at denne sjangeren skal være helt balansert, men spørsmålet er om summen av de valgene man gjør – symbolbruk, hvem man velger ut osv – blir i meste laget, kommenterte Steinar Ness. – Å bruke en typisk representant for dem som vant, altså en kvinne rundt 40, ble feil.

- At det ikke er kritikk mot sjangeren, er viktig for NRK. Når det gjelder dekninngen av folkeavtsemningen, er denne saken tydeligvis fortsatt så betent at vi bør være omtensomme når vi behandler denne saken i ulike programmer, sa Hans- Tore Bjerkaas.

- Når Steinar Ness trekker fram forskningsrapporter, synes jeg nettopp han forlater sjangeren som dette programmet er en del av. Den må kunne romme at enkeltpersoner dummer seg ut i mine øyne uten at jeg krever at det skal korrigeres i samme program, sa Paul Leer-Salvesen.

- Rådet er enig i at sjangeren er bra, men at dekninngen av EU-spørsmålet er såpass engasjerende at to av rådets medlemmer mener klagen skal tas til følge. Flertallet finner ikke at klagen er berettiget, oppsummerte Kjellaug Nakkim.

- Man samtykker ikke nødvendigvis med flertallet selv om man forholder seg taus her, sa Sara Marja Magga. – Jeg regner med at de som vil ta klagen til følge tar ordet, svarte Kjellaug Nakkim. Leif Stavik supplerte: - Vi er enige om at det ikke skal foretas avstemninger i rådet, slik at de som tar ordet, blir sitert i svarbrevet som går ut. Da vil man se at det er en uenighet.

- Jeg synes kringkastingssjefen hadde en god og klok oppsummering, sa Steinar Ness, noe Finn Erik Holm var enig i.

Brev til orientering

Brev om gammeldansmusikk fra Sven Nyhus, Oslo.

- Vi har "På dansefot" på P1, som er et populært program for dem som ønsker å danse, og der spilles det jevnlig gammeldans. Så har vi en del enkeltmelodier i sendingene fra distriktskontorene. I tillegg kan det være gammeldansmusikk i folkemusikk-timen på søndager, forklarte radiosjef Øyvind Vasaasen.

- Klageren Sven Nyhus er ingen hvem som helst. Det han og mange tusen mennesker savner er en egen programpost, dette er en egen sjanger, sa Hallgrim Berg.

- Vi hadde jo også egne programmer for korpsmusikk og trekkspillmusikk, mimret Kjellaug Nakkim, som likevel ikke rådet NRK til å satse på egne nisjeprogrammer igjen.

- Vi har diskutert musikkvalgene her tidligere. Det er ikke lett å bli enig når det gjelder musikksmak. Selv om jeg liker puddelrock fra 70- og 80-tallet forventer jeg ikke å få et eget program om dette, sa Finn Egil Holm. – Det er viktig for NRK å speile det som skjer, så vi tar sjangeren på alvor. Vi skal ha den type musikk i NRK, sa Øyvind Vasaasen.

- En del distriktssendinger dekker gammeldans ganske bra, opplyste Jon Olav Alstad. – Det brevskriveren tar opp ville nok fått bra gehør en del steder i landet.

- Det er vanskelig å sammenligne korpsmusikk og gammeldans, sa Paul Leer-Salvesen, som hadde tillit til at NRK er seg sitt ansvar bevisst på dette området.

- Rådets anbefaling er at NRK må inpassse denne musikken i relevante programmer, oppsummerte Kjellaug Nakkim.

Spørsmål om navnet på programmet P.I.L.S.

- Bokstavene utgjør forkortelsen "Populærmusikk ispedd litt sladder", skriver redaksjonen i et svarbrev til oss, og det synes jeg holder, sa Kjellaug Nakkim.

Pengespill på NRK

Paul Leer-Salvesen ønsket på sin side at bruk av sendetid på pengespill burde settes på dagsorden i nærmeste framtid. Nakkim kunne opplyse at det også er kommet inn klager på dette.

NRK2 "Taxi til skyggesiden"

- Hvorfor ble innslag fra dette programmet sladdet på Dagsrevyen, men ikke i selve programmet? ville Kristin Jensen vite. – Disse bildene har vært vist usladdet gjentatte ganger, også i Dagsrevyen. Jeg ser ingen grunn til at vi skal kommentere dette nå, sa Kjellaug Nakkim.

Klage på intervju i forbindelse med Nobels fredspris

- Klageren skriver at NRK hevdet at shipping er en klimaversting og mener dette er feil. – Vi har bedt redaksjonssjefen i Dagsnytt å svare på dette, sa Kjellaug Nakkim.

Kringkastingssjefen informerer

- I morgen behandles allmennkringkastingsplakaten i statsråd. Det kommer også en klargjøring av hvilken status plakaten skal ha. Det er en politisk plakate, hvor NRK fortsatt skal styres etter kringkastingsloven og kringkastingsvedtektene. Men de konkrete føringene som legges der, vil bli tatt inn i vedtektene. NRK får en mer detaljert utforming av samfunnsoppdraget. Det er i tråd med utviklingen i Europa – at bruk av offentlige penger skal ha et mål som er tydelig definert. Det er ingenting som går på tvers av eller definerer NRKs oppdrag annerledes enn i dag, bortsett fra tydeliggjøring på et par punkter, bl.a. en mer spesifisert formulering med hensyn til livssynsprogrammer. Summen av detaljer er såpass stor at vi risikerer en fornyet politisering av NRK som nærmer seg programnivå. Det er litt betenkelig. Det er en bekymring som kulturdepartementet deler. Vi har ingen intensjon om at Stortinget på ny skal se på programinnretningen i NRK, og vi er litt bekymret for at det er så mange programnære føringer i plakaten, sa Hans-Tore Bjerkaas.

- For første gang på flere år fikk vi påslag på lisensen omtrent i tråd med vårt ønske. Det var en god oppfølging av oppdraget vi har fått, med tre kanaler på fjernsyn og sterkere nettsatsing. Det ligger også inne hjelp til digitaliseringen av produksjonen vår. Det er fortsatt sånn at vi har betydelige utfordringer. Vi har en relativt sterk allmenn kostnadsvekst. Vi er nødt til å ta en robust omfordeling og rasjonalisering. Siktemålet er å frigjøre enda mer penger til nytt innhold og innholdsutvikling.

- Noen få ord om digitalradio – det er mye forvirrende info som kommer ut. Det er relativt allmenn enighet om at den eneste digitalradiostandarden som er anvendbar i Norge og sammenlignbare land, er DAB. DAB er det som kan sikre radioen som primærmedium. Spørsmålet er hvor lenge FM skal vare. I Europa og verden ellers er DAB på frammarsj der de har en radiokultur hvor man vil ha radio som primærmedium. I Norge er det valgt en markedsstyrt overgang. Halvparten av husstandene skal ha DAB-mottaker før det fastsettes slukkedato for FM. Utviklingen av salget viser at dette målet kan nås i 2013. I mellomtiden kan vi komme i en situasjon der FM-nettet må rustes opp betydelig. Det betyr store kostnader i en periode der de skal fases ut. Derfor er vi opptatt av å legge nytt innhold over på DAB. Vi får ikke lov å legge over Alltid nyheter, Klassisk og mP3. Dette kompliserer planene våre. Vi risikerer en voldsom dobbel kostnadsstruktur. Mitt håp er at hvis digitaliseringen på fjernsyn går så smertefritt som det ser ut til, kan det kanskje gjøre at frykten for samme metodikk på radio blir borte, sa kringkastingssjefen.

- Prisen på radioene er ikke samme hindring som tidligere? spurte Kjellaug Nakkim.

- I praksis er det samme prisnivå på DAB- og FM-radioer, bortsett fra de helt billigste FM-radioene, svarte Øyvind Vasaasen, som kunne fortelle at man kan få DAB-radioer helt nede i 299 kroner. - Kjøper du radio i dag, er det dumt å ikke kjøpe en kombi-radio for da får du DAB med på kjøpet. Det er som å kjøpe en VHS-spiller etter at DVD har kommet. Det er blitt spredd såpass mye tvil at folk står i butikken og lurer. Men vi jobber med bransjen.

Eventuelt

- Med fare for å lyde snerpete: Jeg så Nytt på nytt sist fredag der en av deltakerne måtte ut og late vannet under programmet. For meg så han ikke god ut - på grunn av alkohol eller andre midler. Det er uakseptabelt at en av deltakerne stiller opp i en slik form, sa Grethe Fossli.

- Vi har fått reaksjoner og har undersøkt saken. Redaksjonen sier at han hadde drukket ett glass vin og at han på ingen måte var slik at han måtte vernes mot seg selv. De redigerer bort 2/3 av opptakene og

kan fjerne uforutsette hendelser. Deltakeren hadde til og med kjørt hjem i egen bil etterpå, kommenterte Hans -Tore Bjerkaas.

- Vi debatterte hjemme rundt konkurranseprogrammene på TVNorge og TV 2, samt at NRK kjører samme type konkurranse i "Drømmerollen". Finner man ikke bedre underholdningsprogrammer enn å kjøre samme løpet som alle andre? spurte Grethe Fossum.

- Det hadde vært moro å diskutere den type programkonsepter litt bredere, sa Finn Egil Holm.

- Dette har vært en trend i TV-markedet i mange år, og vi har gjort lite av den type programmer. Det eneste vi har gjort i akkurat den sjangeren, er Eldrebølgen. Jeg skjønner spørsmålet ditt, det er en overopphopning. Vi har Drømmerollen og Lyden av lørdag, men det er et litt annet konsept enn kun å stemme ut deltakerne. Drømmerollen er nok mer likt. Dette er ikke noen trend som skal fortsette hos oss, sa kringkasterdirektør Annika Biørnstad.

- Drømmerollen er et godt program hvor dommerne bygger opp istedenfor å rive ned deltakerne, svarte Grethe Fossum.

031207

Vetle Daler